

Bankzitter

Ton Lenders

Foto: Ton Lenders,
Faro (P) - 2017

Dovemansoren vinden

Voor de afwisseling op deze plek eens een column over ons sociaal gehoor en daarmee verbonden sociale gehoorzaamheid. En dan wil ik het niet hebben over corona en de daarbij misplaatste inschattingen, maar over die andere bekende volksbedreiging waarvoor we ons stelselmatig afsluiten. Zo wordt de invloed van stikstof- en koolstofdioxide-emissie weer op scherp gezet. Hierbij blijkt eens te meer de lamlendigheid van onze volksvertegenwoordigers. Op een of andere manier krijgen zij het klaar om constant achter de feiten aan te lopen. Terwijl je zou verwachten dat er gezien de verslechtering van onze leefomgeving krachtige maatregelen worden genomen, is het gebleven bij het terugschroeven van de maximumsnelheid op autosnelwegen.

U hoort de politici van de politieke partijen die de huidige strategie voorstaan ongetwijfeld over dertig jaar zeggen: "Met de kennis van nu zouden we de anti-emissie maatregelen wel wat sterker doorgezet hebben". Maar de *kennis van dan* is de *kennis van nu*. Ik zou niet weten wat er aan de *kennis van toen* (de huidige kennis dus) nog toegevoegd zou moeten worden. Talrijke onderzoeken geven aan dat het vijf voor twaalf is.

Eens werd regeren de kunst van het vooruitzien genoemd. Thans is dat veranderd in het reageren op de waan van de dag. De gewone man vervreemdt

van de politiek door de onstandvastigheid en onbetrouwbaarheid van zijn leiders. De onnozelheid van het volk, vaak aangewakkerd door sociale media, doet de rest. Daarin spelen zweverige types een meer dan kwalijke rol. Niet gehinderd door enige kennis van zaken en vooral gericht op eigen belang vinden zij een breed gehoor. Bouwen voor de toekomst wordt letterlijk genomen en bouwen aan de toekomst is volledig uit beeld geraakt.

Uit recent onderzoek is gebleken dat relaties langer stand houden door verminderde communicatie, maar dat daarvoor toch echt eerst een vertrouwensband moet worden opgebouwd. Dat is lastig als er voortdurend tinnitus (fantomgeluid) optreedt en je de boodschappen van anderen slecht of niet binnen krijgt. Dan is het zelfs voor ouderen moeilijk om de focus op elkaar te behouden.

Een bekend gezegde is dat de schrijver het altijd wint van de lezer. Dat begrijpen de meeste politici wel. Maar zo wint de schreeuwer het tegenwoordig ook altijd van de luisteraar. Blijkbaar is luidruchtige zelfprofilering de enige manier om zich te kunnen laten gelden. Wordt het niet tijd om die autocratische stemmen te dempen en terug te keren naar het gehoorde normaal?

Betekenis: Er wordt niet geluisterd.